

рішення і відповідають за них, вони повинні мати здібності до того, щоб приймати вірні рішення.

Політика організації – у даному випадку враховується суб'єктивний фактор при прийнятті рішення. Статус, влада, престиж, легкість виконання – усе це може вплинути на прийняття того, чи іншого рішення.

Кінцевим результатом прийняття рішення є саме управлінське рішення, яке постає, як первісний, базовий елемент процесу управління, що забезпечує функціонування організації за рахунок взаємозв'язку формальних та неформальних, інтелектуальних та організаційно-практичних аспектів менеджменту.

Процес прийняття управлінського рішення спирається на значні обсяги інформації, що характеризують поширення, розвиток та економічне значення факторів конкурентного середовища. Лише в результаті своєчасного отримання та повноцінної обробки цієї інформації можна прийняти оптимальне рішення, яке забезпечить ефективну діяльність підприємства та його високу рентабельність.

Управлінські рішення спрямовані, насамперед, на розв'язання проблем та максимальне наближення до поставленої мети. Тому такі рішення повинні повністю відповідати основним вимогам, таким, як обґрунтованість, своєчасність, економічність, точність формулювань, ефективність.

А.А. КРАВЧЕНКО, студент-бакалавр, Макіївка, ДонНАБА

ІННОВАЦІЙНО-ОРІЄНТОВАНИЙ РОЗВИТОК МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА ЯК ФАКТОР ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ЖКГ

Необхідність залучення малих підприємств до такої проблемної галузі як житлово-комунального господарства (ЖКГ) останнім часом стає дедалі гострішою, оскільки мале підприємництво є ефективним провідником впровадження досягнень науково-технічного прогресу у вигляді технічних інновацій.

Питаннями інноваційного розвитку житлово-комунальних підприємств останнім часом приділено значну увагу, що відображено в наукових працях таких учених як :О.І. Амоши,

В.М. Гесца, В.Н. Андриенка, С.В. Богачова, П.Т. Бубенка, В.А. Воротинцева, В.В. Дорофієнка, О.О. Лукьянченка та ін. Тим не менш, питання інноваційної активності комунальних підприємств та залучення приватних організацій до співпраці на даний момент не є вирішеним.

Вивчення необхідності впровадження інновацій в сферу житлово-комунального господарства та розробка на цій основі практичних рекомендацій щодо підвищення соціально-економічної ефективності житлово-комунального сектора економіки на засадах впровадження інноваційних методів його реформування.

Житлово-комунальне господарство, покликане забезпечувати населення, підприємства та організації необхідними житлово-комунальними послугами, а також суттєво впливає на розвиток економіки країни. Одним з шляхів виходу з глибокої кризи, в якій перебувають вітчизняні комунальні підприємства, є перехід на інноваційний шлях розвитку. Інноваційна діяльність в сфері житлово-комунального господарства, згідно Закону України «Про Загальнодержавну програму реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2004-2010 роки» від 11.06.2009р. [1], переслідує такі задачі як: збереження і розвиток наукового, науково-технічного потенціалу, модернізацію науково-технічної бази та систематизацію наукової інформації; розвиток публічно-приватного партнерства у сфері будівництва та реконструкції житлового фонду і комунальної інфраструктури.

Так, інноваційна діяльність – це вид діяльності суб'єктів господарювання, спрямований на появу нових або удосконалених рішень, оформлених в інноваціях [2]. Згідно зі ст. 325 Господарського Кодексу України від 16.01.2003 №436-IV (із змінами, внесеними згідно із Законами від 07.10.2012, підстава 5203-17) [3], інноваційною діяльністю у сфері господарювання є діяльність учасників господарських відносин, що здійснюється на основі реалізації інвестицій з метою виконання довгострокових науково-технічних програм з тривалими строками окупності витрат і впровадження нових науково-технічних досягнень у виробництво та інші сфери суспільного життя. З огляду на вищесказане, специфіка інноваційної діяльності пов'язана з довгостроковим характером отримання результатів, підвищеним ризиком, непередбачуваністю

результатів, потенційно високими прибутками.

Інноваційний процес розглядається з різних позицій та з різним ступенем деталізації [4]. По-перше, як паралельно-послідовне здійснення науково-дослідної, науково-технічної, виробничої діяльності та маркетингу. По-друге, як етапи життєвого циклу нововведення і інновації від виникнення ідеї до її розроблення та поширення. По-третє, як процес інвестування і фінансування розроблення та поширення нового виду продукту чи послуги. Тобто інноваційний процес означає процес створення, впровадження і поширення інновацій.

У зв'язку з вищесказаним, основною сутністю інноваційної діяльності і інноваційного процесу є інновації, які можна експлікувати як зміни, оновлення, відновлення (відчувається наявність процесу), що розглядаються як джерело доходу.

Наступним етапом при становленні на інноваційний шлях є інноваційний розвиток. Згідно з С.М. Ілляшенко [5], інноваційний розвиток – це процес господарювання, що спирається на безупинні пошук і використання нових способів і сфер реалізації потенціалу підприємства у змінних умовах зовнішнього середовища у рамках обраної місії та прийнятої мотивації діяльності і пов'язаний з модифікацією існуючих і формуванням нових ринків збуту.

Для підтримки та розвитку конкурентних переваг економіки потрібна чітка державна політика і довгострокова стратегія розвитку галузі з урахуванням особливостей регіону, в якому функціонує комунальне підприємство. З метою створення сприятливих організаційних та економічних умов для розвитку комунального підприємництва в промисловому регіоні органи влади повинні стимулювати модернізацію технології, інноваційну діяльність, освоєння підприємцями нових видів продукції та послуг. Необхідність використання інновацій, а також впровадження інноваційних форм ведення господарства є основним фактором економічного росту регіонів.

Одним із шляхів вирішення проблем є залучення приватного бізнесу. Головним напрямом реформування ЖКГ є не передача прав власності місцевими органами влади приватним фірмам, а їх взаємодія. При цьому приватний бізнес інвестує в ЖКГ кошти, управляє об'єктами комунальної інфраструктури, надає послуги ЖКГ споживачам до моменту повернення своїх інвестиційних вкладень. Місцеві органи державної влади

виступають в якості контролюючого органу в питаннях тарифного регулювання, субсидування.

Рис.1 інноваційні шляхи вирішення проблеми ЖКГ

Переваги використання механізмів державно-приватного партнерства для розвитку підприємств житлово-комунального господарства:

- зменшення ризику неефективного витрачання коштів;
- забезпечення ефективного управління об'єктами державної/комунальної власності;
- збільшення надходжень до державного та місцевих бюджетів;
- створення конкурентного середовища.

Підбиваючи підсумки, можна констатувати той факт, що на

сьогодні необхідність вироблення дієвих механізмів реформування сфери ЖКГ необхідна, адже вона безпосередньо впливає на життя населення та майбутнього країни.

Існує потреба в впровадженні інновацій, що дасть можливість створити умови для зважених дій з урахуванням потенційних ускладнень у процесі провадження реформування.

Список використаної літератури: 1. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Загально державну програму реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2004-2010 роки» від 11.06.2009р. – Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2009р. – №47-48. – ст.720. 2. **Ілляшенко С.М.** Менеджмент та маркетинг інновацій: Монографія / За заг. ред. д-ра екон. наук, проф. С.М. Ілляшенка. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2004. – 616 с. 3. Господарський Кодекс України від 16.01.2003 №436-IV (із змінами, внесеними згідно із Законом від 07.10.2012, підстава 5203-17). – Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2003. – №18-22. – ст. 48; ст. 325. 4. **Медынский В.Г.** Инновационный менеджмент: Учебник. – М: ИНФРА – М, 2002.– 295 с. 5. **Чижоева Т.В.** Залучення малого бізнесу в сферу житлово-комунальних послуг [Текст] /Т.В. Чижоева // Економіка: проблеми теорії та практики: зб.наук.праць /Дніпропетровський нац. Ун-т. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2006 .–Вип. 214.–С. 353–359.

Н.М. МИРОНЕНКО, студент, м. Вінниця, ВТЕІ КНТЕУ

І.В. ЧАЙКА, асистент кафедри, м. Вінниця, ВТЕІ КНТЕУ

ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

У сучасних умовах макроекономічної нестабільності підприємцям необхідно зрозуміти, що криза економіки може підвищити інноваційну активність їхнього бізнесу. Погіршення стану підприємства породжує потужний стимул до інновацій. Незважаючи на те, що прибуток у фазі депресії малий, власники вбачають в інвестиціях в інновації менше ризику, ніж в інвестиціях у стару продукцію і технологію чи боргові зобов'язання.

Сучасні підприємства ведуть свою діяльність у надзвичайно складних умовах: зниження попиту на продукцію, високий рівень конкуренції, позики під високі відсоткові ставки. Це означає, що кожне підприємство, яке прагне залишатися стабільним, повинно стати новатором, але про творчу працю персоналу та стимулювання інноваційної діяльності керівники компаній не думають і намагаються врятувати власні прибутки за допомогою зменшення непрямих витрат. Зміни в управлінні